

Sprawa C-256/20**Streszczenie wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym
złożonego zgodnie z art. 98 § 1 regulaminu postępowania przed Trybunałem****Data wpływu:**

10 czerwca 2020 r.

Oznaczenie sądu odsyłającego:

Sofijski rajonen syd (Bułgaria)

**Data wydania postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie
orzeczenia w trybie prejudycjalnym:**

10 czerwca 2020 r.

Powódka:

„Topłofikacija Sofia” EAD

Przedmiot postępowania głównego

Postępowanie nakazowe, w którym nie można doręczyć dłużnicze nakazu zapłaty, a jej sąsiad wskazuje, że zamieszkuje ona w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej.

Przedmiot i podstawy prawne odesłania prejudycjalnego

Odesłanie prejudycjalne, na podstawie art. 267 TFUE, w celu dokonania wykładni art. 5 ust. 1 rozporządzenia 1215/2012.

Pytania prejudycjalne

- 1 Czy art. 5 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych w związku z zasadą zapewnienia przed sądem krajowym w toku procesu środków mających na celu skuteczną ochronę praw wynikających z prawa Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że przy określaniu zwykłego miejsca pobytu dłużnika jako określonej w prawie krajowym przesłanki przeprowadzenia jednostronnego formalnego postępowania bez gromadzenia

dowodów, jakim jest wydanie nakazu zapłaty, sąd krajowy ma obowiązek interpretacji wszelkiej zasadnej wątpliwości dotyczącej okoliczności, że dłużnik ma zwykle miejsce pobytu w innym państwie Unii Europejskiej, jako braku przesłanki prawnej do wydania takiego nakazu, odpowiednio – jako podstawy do nieuprawomocnienia się nakazu?

- 2 Czy art. 5 ust. 1 rozporządzenia nr 1215/2012 w związku z zasadą zapewnienia przed sądem krajowym w toku procesu środków mających na celu skuteczną ochronę praw wynikających z prawa Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że zobowiązuje on sąd krajowy, który po wydaniu nakazu zapłaty przeciwko danemu dłużnikowi ustalił, że ten dłużnik prawdopodobnie nie ma zwykłego miejsca pobytu w państwie sądu – i w sytuacji gdy stanowi to przeszkodę dla wydania nakazu zapłaty przeciwko takiemu dłużnikowi zgodnie z prawem krajowym – do uchylecia wydanego nakazu zapłaty z urzędu pomimo braku wyraźnego przepisu ustawowego w tym względzie?
- 3 Na wypadek udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie [2], to czy wskazane w tym pytaniu przepisy należy interpretować w ten sposób, że zobowiązują one sąd krajowy do uchylecia wydanego nakazu zapłaty, jeśli przeprowadził kontrolę i ustalił z pewnością, że dłużnik nie ma zwykłego miejsca pobytu w państwie sądu rozpatrującego sprawę?

Przepisy i orzecznictwo Unii Europejskiej

Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej – art. 20.

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych – art. 5 ust. 1.

Przepisy krajowe

Zakon za zadłużenijata i dogoworite (ustawa o zobowiązaniach i umowach) – art. 68 lit. a).

Grażdanski procesualen kodeks (kodeks postępowania cywilnego) – art. 38, 40 i 41, art. 42 ust. 1, art. 43, art. 44 ust. 1, art. 45, art. 46 ust. 1 i 2, art. 47 ust. 1, 2, 3, 5, 6 i 7, art. 48, 53 i 246, art. 282 ust. 2, art. 410 ust. 1, pkt 1 i ust. 2, art. 411, art. 413 ust. 1, art. 414–416, 419 i 423.

Kodeks na meždunarodnoto czastno prawo (kodeks prawa międzynarodowego prywatnego) – art. 4 ust. 1 i art. 48.

Zakon za graždanskata registracija (ustawa o rejestrze obywateli) – art. 90 ust. 1, art. 93 i 94, art. 96 ust. 1.

Zwięzłe przedstawienie okoliczności faktycznych i postępowania

- 4 „Topłofikacja Sofia” EAD jest zarejestrowaną w Bułgarii spółką handlową świadczącą usługi komunalne. Złożyła ona do sądu odsyłającego wniosek o wydanie nakazu zapłaty przeciwko dłużniczce, będącej obywatelką bułgarską, w związku z zapłatą ceny dostaw energii cieplnej i powiązanych usług do apartamentu w Sofii (Bułgaria), co do którego twierdzi się, iż stanowi on własność dłużniczki.
- 5 Po stwierdzeniu, że wniosek jest zgodny z wymogami, w dniu 19 września 2019 r. sąd odsyłający wydał nakaz zapłaty i zarządził jego doręczenie dłużniczce przez urzędnika sądu.
- 6 Sąd odsyłający przeprowadził sprawdzenie dotyczące zarejestrowanego adresu dłużniczki i stwierdził, że stały i aktualny adres jest taki sam i znajduje się w Sofii. Urzędnik sądu udał się na ten adres, stwierdzając, iż jest on niepełny, ponieważ wskazano numer bloku mieszkalnego na 15 piętrze, lecz nie wskazano konkretnego lokalu (apartamentu) na tym piętrze.
- 7 Sąd odsyłający zarządził zgromadzenie danych dotyczących pracodawcy dłużniczki i numerów jej telefonów komórkowych, lecz nie ustalono takich zarejestrowanych danych w Bułgarii. Z tego względu zarządzono powtórne doręczenie przez urzędnika sądu pod wskazanym adresem.
- 8 Podczas tych odwiedzin urzędnik ustalił konkretny apartament, w którym – według danych zarządcy wspólnoty mieszkaniowej – zamieszkuje dłużniczka. Zdaniem zarządcy dłużniczka rzadko jednak odwiedza ów apartament i w praktyce mieszka w Niemczech.
- 9 Na podstawie zgromadzonych w sprawie danych dotyczących zmiany nazwiska przez dłużniczkę sąd odsyłający zakłada, że jest ona małżonką obywatela Niemiec, ponieważ nosi niemieckojęzyczne nazwisko, co nie jest typowe dla osoby bułgarskiego pochodzenia. Do 1995 r. dłużniczka nosiła typowe bułgarskie nazwisko.

Zwięzłe przedstawienie względów uzasadniających skierowanie odesłania prejudycjalnego

Sąd odsyłający odsyła w całości do uzasadnienia odesłania prejudycjalnego skierowanego do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie C-208/20.